

جمهوری اسلامی ایران

شورای اسلامی شهر تهران

تاریخ ۸۲/۱۱/۱۲

شماره ۱۴۰۴۴/۱۲۷۲۵

پیوست دو برگ

بسمه تعالی

جناب آقای دکتر محمود احمدی نژاد

شهردار محترم تهران

سلام علیکم

بازگشت به نامه شماره ۸۲۸۵۲۸۶/۸۲۱۰ به تاریخ ۸۲/۱۱/۱۱ جنابعالی در خصوص بررسی لایحه اخذ عوارض از کلیه تابلوهای منصوب در شهر تهران که با قید دو فوریت ارائه و به شماره ۱۶۷۲۵ به تاریخ ۸۲/۱۱/۱۲ در دبیرخانه شورای اسلامی شهر تهران ثبت و در چهل و پنجمین جلسه رسمی - علنی - فوق العاده شورای اسلامی شهر تهران که با حضور دوازده نفر از اعضای شورا در روز یکشنبه ۸۲/۱۱/۱۲ منعقد شد اعلام وصول شده و بررسی دو فوریت آن در ردیف چهارم دستور چهل و پنجمین جلسه شورا به شماره ۱۶۰/۱۶۶۹۸ به تاریخ ۸۲/۱۱/۱۱ قرار گرفته و در جلسه مزبور که به صورت رسمی - علنی و فوق العاده در روز یکشنبه دوازدهم بهمن ماه سال ۱۳۸۲ با حضور جنابعالی برگزار شد مطرح و پس از مذاکرات انجام شده در خصوص دو فوریت آن رأی گیری انجام شد که با اکثریت آرای موافق (ده رای) اعضای شورای اسلامی شهر تهران حاضر در این جلسه (دوازده نفر) را احرار نمود. متعاقباً کلیات آن مطرح و پس از بررسی و مذاکرات انجام شده در خصوص مفاد آن مشتمل بر ماده واحده و هشت (۸) تبصره ی ذیل آن با لحاظ پیشنهادات و موارد اصلاحی اخذ رأی انجام شد که با اکثریت آرای موافق (یازده رأی) اعضای شورای اسلامی شهر تهران حاضر در این جلسه (دوازده نفر) به تصویب رسید، به پیوست متن مصوبه مزبور را جهت آگاهی و اقدام ایفاد و ابلاغ می نماید.

با احترام

مهدی جمران

رئیس شورای اسلامی شهر تهران

۸۲/۱۱/۱۲

رونوشت ها :

۱ - حجت الاسلام و المسلمین جناب آقای موسوی لاری وزیر محترم کشور جهت استحضار

۲ - استاندار محترم تهران جهت استحضار

۳ - فرماندار محترم تهران جهت استحضار

۴ - اعضای محترم شورای اسلامی شهر تهران جهت استحضار

۵ - دفتر هیئت رئیسه و مصوبات

جمهوری اسلامی ایران

شورای اسلامی شهر تهران

تاریخ

شماره

پیوست

متن مصوبه

مجاز اخذ عوارض از تابلوهای منصوب در شهر تهران
مشمول بر ماده واحده و هشت (۸) تبصره ی ذیل آن

مصوب : چهل و پنجمین جلسه رسمی - علنی - فوق العاده

شورای اسلامی شهر تهران (دوره دوم)

به تاریخ یکشنبه دوازدهم بهمن ماه

سال ۱۳۸۲

ماده واحده :

به استناد تبصره یکم (۱) ذیل ماده پنجم (۵) قانون اصلاح موادی از قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی ، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و چگونگی برقراری و وصول عوارض و سایر وجوه از تولید کنندگان کالا، ارائه دهندگان خدمات و کالاهای وارداتی (موسوم به قانون تجمیع عوارض) مصوب ۱۳۸۱/۱۰/۲۲ مجلس شورای اسلامی ایران که به تاریخ ۱۳۸۱/۱۰/۲۵ به تأیید شورای نگهبان قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران رسیده و ابلاغ شده است به شهرداری تهران اجازه داده می شود نسبت به اخذ عوارض از کلیه تابلوهای منصوب در شهر تهران ماهانه به ازای هر متر مربع - ریال به شرح جدول ذیل اقدام نماید.

نوع تابلو		معمولی (فلزی یا چوبی)		نئون پلاستیک		انواع دیگر (کامپیوتری ، دیجیتالی و چاپی)	
نحوه استقرار تابلو		اختصاصی	تبلیغاتی	اختصاصی	تبلیغاتی	اختصاصی	تبلیغاتی
نصب شده بر روی دیوار یا بدنه ساختمان		۲/۰۰۰	۲۵/۰۰۰	۴/۰۰۰	۵۰/۰۰۰	۱۰/۰۰۰	۱۰۰/۰۰۰
عمود بر دیوار		۴/۰۰۰	۵۰/۰۰۰	۸/۰۰۰	۱۰۰/۰۰۰	۲۰/۰۰۰	۲۰۰/۰۰۰
هر نوع تابلو منصوب بر پایه جدا از ملک		۸۰/۰۰۰	۱۰۰/۰۰۰	۱۶/۰۰۰	۲۰۰/۰۰۰	۴۰/۰۰۰	۴۰۰/۰۰۰

- تبصره یکم (۱) : رعایت ضوابط سازمان زیباسازی در کلیه موارد فوق الزامی است .
- تبصره دوم (۲) : در صورت پرداخت عوارض در دوره مشمولیت توسط مودی هشتاد درصد (۸۰٪) عوارض دریافت خواهد شد.
- تبصره سوم (۳) : عدم پرداخت عوارض متعلقه در هر سال از سوی مودیان مشمول دریافت عوارض مزبور در سال های بعد به نرخ مصوب سال خواهد بود.
- تبصره چهارم (۴) : هر نوع تابلو پارچه ای و موقت به ماخذ جدول عوارض تابلوهای معمولی به تناسب زمان نصب مشمول دریافت این عوارض می باشد.
- تبصره پنجم (۵) : تابلوهای اختصاصی معمولی نصب شده روی دیوار یا ستون ساختمان تا اندازه ۴۰×۶۰ سانتی متر از شمول این عوارض معاف می باشند.
- تبصره ششم (۶) : نصب تابلوهای غیر مربوط با کسب و پیشه یا غیر مرتبط با کاربری ملک ممنوع می باشد.
- تبصره هفتم (۷) : عوارض تابلوهای تبلیغاتی کالاهای خارجی پنجاه درصد (۵۰٪) بیشتر از نصاب های تعیین شده در جدول موضوع ماده واحده این مصوبه تعیین می شود.
- تبصره هشتم (۸) : تابلوهای معرفی پزشکان ، وکلای دادگستری ، ناشرین و فروشندگان کتاب و نشریات و (مطبوعات) و موسسات فرهنگی ، ورزشی و هنری در صورتی که کالای خاصی را تبلیغ نکرده باشند از شمول این مصوبه معاف می باشند.

فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا

دادنامه آرای هیات عمومی

کلاسه پرونده:	324/83
شاکی:	اتحادیه صنف سازندگان تابلو نئون و پلاستیک تهران.
موضوع:	ابطال مصوبه شماره 16725/480/160 مورخ 12/11/1382 شورای اسلامی شهر تهران.
تاریخ رأی:	یکشنبه 6 آذر 1384
شماره دادنامه:	84/449
مقدمه: شاکی به شرح دادخواست تقدیمی اعلام داشته است، در تاریخ 11/11/1382 شهردار تهران بزرگ طی نامه شماره 8285286/8210 لایحه جدید اخذ عوارض از کلیه تابلوهای منصوب در شهر تهران را با قید دو فوریت تقدیم شورای اسلامی شهر تهران می‌نماید که لایحه مورد نظر پس از طی تشریفات مقرر قانونی در چهل و پنجمین جلسه شورای اسلامی شهر تهران به تاریخ 12/11/1382 مطرح و با اکثریت آراء طی یک ماده واحده و 8 تبصره به تصویب شورای اسلامی شهر تهران می‌رسد. در مصوبه یاد شده شورای اسلامی شهر تهران، با تجاوز از حدود اختیارات ناشی از تصویب نامه شماره 32495/ت21823 ه مورخ 10/8/1378 هیأت وزیران (موضوع آیین‌نامه اجرائی نحوه وضع و وصول عوارض توسط شورای اسلامی شهر، بخش و شهرک موضوع ماده 77 قانون تشکیلات، وظایف و انتخابات شورای اسلامی کشور و انتخاب شهرداران مصوب 1375 و خصوصاً برخلاف سیاستهای عمومی موضوع بند 16 ماده 71 که در ماده 14 آیین‌نامه فوق‌الذکر (14 شرط لازم جهت وضع عوارض) پیش‌بینی شده و نیز برخلاف مفاد ماده 15 آیین‌نامه و تبصره ذیل آن که رشد عوارض را بیش از 2 الی 3 درصد در سال مجاز ندانسته، اقدام به وضع عوارض یاد شده بالغ بر هزار درصد افزایش می‌نماید به نحوی که عوارض هر متر تابلو از 5000 ریال به 50000 ریال در هر ماه و از 60000 ریال در سال به 600/600 ریال در سال به طور هندسی تصاعدی داشته است. ملحقاً مصوبه شورای شهر در سال 1382 در مقایسه با مصوبه سال 1365 به لحاظ رشد بالغ بر هزار درصد اولاً، اثر تورمی داشته. ثانیاً، باعث رکود اقتصاد جامعه در این رسته شده ثالثاً، باعث بیکار شدن حداقل 5000 نفر نیروی کارگر شاغل در کارگاههای تابلوسازی شده. رابعاً، خارج از اختیارات شورا و مصوبه 10/8/1378 هیأت وزیران بوده. خامساً، بدون رعایت شرایط 14 گانه احصائی در ماده 14 آیین‌نامه اجرائی نحوه وضع و وصول عوارض بوده. سادساً، بدون اخذ نظر و مجوز از شورای اقتصاد وضع گردیده. سابعاً، حقوق مصرف کنندگان	

و تولیدکنندگان رعایت نشده. ثامناً، بر خلاف مفاد تبصره ذیل ماده 15 آیین‌نامه اجرایی نحوه وضع و وصول عوارض مشعر بر جواز رشد 2 الی 3 درصدی در سال تصویب شده. تاسعاً، بر خلاف مفاد قانون وصول برخی از درآمدهای دولت مصوب 1373 تصویب شده. لذا با عنایت به مراتب فوق‌الذکر صدور حکم مبنی بر ابطال مصوبه معترض‌عنه مورد استدعا است. رئیس شورای اسلامی شهر تهران در پاسخ به شکایت مذکور طی نامه شماره 10857/60 مورخ 8/6/1383 اعلام داشته‌اند: تصویب لوایح برقراری یا الغاء عوارض شهر و همچنین تغییر نوع و میزان آن بدواً مطابق بند 8 ماده 45 قانون شهرداری مصوب 1334 از وظایف انجمن شهر بوده که برابر ماده 42 همان قانون مادامی که انجمن شهر تشکیل نشده و ... وزارت کشور جانشین انجمن شهر خواهد بود. متعاقباً براساس بند یک ماده 35 قانون تشکیلات شوراهای اسلامی مصوب 1361، شورای شهر اختیار تصویب عوارض ... را برای تأمین هزینه شهرداری یافته است. از سوی دیگر از ابتدای سال 1382 بر مبنای ماده یک قانون اصلاح موادی از قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و چگونگی برقراری و وصول عوارض و سایر وجوه از تولید کنندگان کالا، ارائه دهندگان خدمات و کالاهای وارداتی موسوم به «قانون تجمیع عوارض» برقراری و دریافت هرگونه وجوه از جمله مالیات و عوارض اعم از ملی و محلی از تولید کنندگان کالاها و ... صرفاً به موجب این قانون صورت می‌پذیرد و کلیه قوانین و مقررات مربوط به برقراری، اختیار و یا اجازه برقراری و دریافت وجوه به استناد موارد مندرج در این ماده قانونی لغو می‌گردد. بنابراین و با توجه به اینکه مستندات مورد استناد در شکوائیه موضوع این لایحه هیچ یک از مصادیق مربوط به استثنائات مذکور در ماده یک قانون اخیرالذکر نمی‌باشد به تصریح ماده قانونی فوق ملغی محسوب و قابل استناد نمی‌باشند. 2- بند 16 ماده 71 قانون تشکیلات، وظایف و انتخابات شوراهای اسلامی کشور و انتخاب شهرداران مصوب 1375، تصویب لوایح برقراری را به عهده شوراهای اسلامی شهرها قرار داده و ماده 77 نیز به گونه‌ای دیگر مراتب یاد شده را تأکید نموده است. 3- تبصره یک ماده 5 قانون تجمیع عوارض و مفهوم مخالف متن این ماده قانونی وضع عوارض برای عناوینی که در ماده 4 این قانون تکلیف آن روشن نگردیده است را به عهده شوراهای اسلامی شهرها قرار داده است. قابل ذکر اینکه مراتب مندرج در بند (ب) ماده یک و ماده 16 آیین‌نامه اجرایی قانون تجمیع عوارض (مصوب هیأت وزیران) نیز مؤید پیش‌بینی صلاحیت شوراهای اسلامی در وضع و افزایش در نرخ این گونه عوارض می‌باشد. هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ فوق با حضور رؤسای شعب بدوی و رؤسا و مستشاران شعب تجدیدنظر تشکیل و پس از استماع توضیحات رئیس شورای اسلامی شهر تهران و نماینده آن شورا و بحث و بررسی و انجام مشاوره با اکثریت آراء به شرح آتی مبادرت به صدور رأی مینماید. رأی هیات عمومی قانئونگذار به شرح ماده 77 قانون تشکیلات، وظایف و انتخابات شورای اسلامی کشور و انتخاب شهرداران مصوب 1375 صلاحیت و اختیار شورای اسلامی شهر در وضع عوارض به منظور تأمین هزینه‌های خدماتی و عمرانی مورد نیاز شهر را در حدود مقررات آیین‌نامه هیأت وزیران تجویز کرده است و هیأت وزیران با استفاده از اختیار مقرر در قانون فوق‌الذکر نحوه و میزان افزایش عوارض وصولی را به شرح ماده 15 آیین‌نامه اجرایی قانون و تبصره ذیل آن مشخص کرده‌اند که شورای اسلامی شهر در خصوص افزایش عوارض وصولی ملزم به رعایت آن است نظر به اینکه مصوبه چهل و پنجمین جلسه مورخ 12/11/1382 شورای اسلامی شهر تهران در باب افزایش عوارض تابلوهای منصوبه در حوزه شهر تهران بدون رعایت مقررات قانونی فوق‌الذکر تنظیم و تصویب شده است، بنابراین مصوبه مذکور مغایر هدف و حکم مقنن تشخیص داده می‌شود و مستنداً به قسمت

دوم ماده 25 قانون دیوان عدالت اداری ابطال می‌گردد.

فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا

دادنامه آرای هیات عمومی

کلاس پرونده:

94/1013 و 90/366

شاکی:

بانک انصار

موضوع:

ابطال عمومیت مصوبات شورای اسلامی شهر تهران به شماره های 160-460-16257 مورخ 1382/11/12 و 1382/11/12 و 160-701-21154 مورخ 1384/12/21 و ابطال بند 2 مصوبه شماره 160-609-21031 مورخ 1383/11/11 در خصوص تعیین عوارض تابلو و کسب و پیشه و عوارض پایه شعب بانکها و موسسات مالی و اعتباری

تاریخ رأی:

دوشنبه 27 اردیبهشت 1395

شماره دادنامه:

53 - 54

بسم الله الرحمن الرحيم تاریخ دادنامه: 7/2/1395 مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری گردش کار: بانک انصار به موجب دادخواستی اعلام کرده است که: " ریاست محترم دیوان عدالت اداری سلام علیکم: به استحضار می رساند این بانک به شرح لایحه پیوستی، ابطال مصوبات شورای محترم اسلامی شهر تهران به شماره های 160-460-16725 مورخ 12/11/1382، 160-20499-604 [160] مورخ 11/11/1383، 160-607-2150 مورخ 7/11/1383، 160-701-21154 مورخ 21/12/1384 و 160-609-21031 مورخ 11/11/1383 که اجازه اخذ عوارض محلی از بانکها را به شهرداری محترم شهر تهران و سازمانهای وابسته می دهد، را وفق ماده 19 قانون دیوان عدالت اداری از هیأت محترم عمومی دیوان تقاضا می کند. " متعاقباً بانک مذکور به موجب لایحه شماره 1167-1390/3 توضیح داده است که: " مدیرکل محترم اداره هیأت عمومی دیوان عدالت اداری سلام علیکم: با صلوات بر محمد و آل محمد و با احترام به استحضار می رساند که شهرداری محترم تهران به استناد مصوبات شورای محترم اسلامی شهر تهران مبادرت به اخذ عوارض به انحاء مختلف و تحت عناوین گوناگون از بانک انصار می نماید، بالاخص در سال جاری که سازمان زیبا سازی شهر تهران طی نامه شماره 16/1/1390-1933176 درخواست پرداخت عوارض تابلوها و ... به مبلغ 150/292/812 ریال از این بانک نموده است. علی هذا، به استناد ماده 42 و 19 قانون دیوان عدالت اداری، ابطال مصوبات پیوستی شورای اسلامی شهر تهران به شماره های 12/11/1382-160-460-16725 و 11/11/1383-160-604-20499 و 7/11/1383-160-607-2150 و 21/12/1384-160-701-21154 و بند 2 مصوبه شماره 11/11/1383-160-609-21031 به استناد ادله ذیل مورد

استدعاست: 1- مطابق ماده یک قانون اصلاح موادی از قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و چگونگی برقراری و وصول عوارض و سایر وجوه از تولیدکنندگان کالا، ارائه دهندگان خدمات و کالاهای وارداتی: « از ابتدای سال 1382 برقراری و دریافت هر گونه وجوه از جمله مالیات و عوارض اعم از مالی و محلی از تولیدکنندگان کالا، ارائه دهندگان خدمات و همچنین کالاهای وارداتی صرفاً به موجب این قانون صورت می پذیرد و کلیه قوانین و مقررات مربوط به برقراری، اختیار و یا اجازه برقراری و دریافت وجوه که توسط هیأت وزیران، مجامع، شوراها و سایر مراجع، وزارتخانه ها، سازمانها، موسسات و شرکتهای دولتی از جمله آن دسته از دستگاههای اجرایی که شمول قوانین بر آنها مستلزم ذکر نام یا تصریح نام است، همچنین موسسات و نهادهای عمومی غیر دولتی صورت می پذیرد به استثناء قانون مالیاتهای مستقیم مصوب 3/12/1366 و اصلاحات بعدی آن، قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری، صنعتی جمهوری اسلامی ایران مصوب 7/6/1372، قانون مقررات تردد وسائل نقلیه خارجی مصوب 12/4/1373، عوارض آزاد راه ها، عوارض موضوع ماده 12 قانون حمل و نقل و عبور کالاهای خارجی از قلمرو جمهوری اسلامی ایران مصوب 12/12/1374 و عوارض موضوع بند ب ماده 46، بند ب ماده 130 و بندهای الف و ب ماده 132 قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران مصوب 17/1/1379 لغو می گردد.» به صراحت این ماده تمامی اختیارات شوراها بالاخص شوراهای شهر و روستا در زمینه وضع عوارض لغو می گردد، لکن تنها مستمسک شوراهای مزبور تبصره 1 ماده 5 قانون فوق الذکر می باشد که مقرر می دارد: « وضع عوارض محلی جدید و یا افزایش نرخ هر یک از عوارض محلی، می بایستی حداکثر تا پانزدهم بهمن هر سال برای اجراء در سال بعد تصویب و اعلام عمومی گردد.» که در این مورد باید گفت: 1- همان گونه که از این تبصره مستفاد می گردد اولاً مرجع تصویب مبهم می باشد و به هیچ وجه ذکری از شوراهای اسلامی نشده است. ثانیاً صریح ماده 1 قانون اصلاح قانون برنامه سوم به اطلاق هر گونه صلاحیت شوراها را ملغی اعلام کرده است و لذا استناد معتقدین صلاحیت شوراها به قانون تاسیس شوراها یا قانون شهرداری فاقد وجهت قانونی می باشد. ثالثاً متن عبارت بالاخص (تصویب و اعلام عمومی) مرجعی فراتر از مراجع مدعی را می طلبد. 2- بر فرض که با اغماض صلاحیت شوراها پذیرفته گردد به صراحت رأی شماره 2 به تاریخ 16/1/1389 در پرونده کلاسه 88/633 هیأت عمومی دیوان عدالت اداری به شرح ذیل، شوراهای اسلامی به علت فعالیت غیر محلی بانکها، اختیار وضع عوارض بر بانکها را ندارند: (نظر به این که حوزه فعالیت بانکها و شعب آنها در نقاط مختلف کشور بوده و محلی تلقی نمی شود فلذا وضع عوارض و بهاء خدمات برای بانکها توسط شورای اسلامی شهر یزد در سالهای 1387، 1386، 1385، 1384، 1383 مغایر قانون تشخیص و به استناد اصل 170 قانون اساسی و بند 1 ماده 19 و ماده 42 قانون دیوان عدالت اداری ابطال می گردد.» همان گونه که از تبصره ماده 5 قانون فوق الذکر و رأی هیأت محترم مستفاد است عوارض به سه دسته: الف- عوارض محلی ب- عوارض منطقه ای ج- عوارض محلی تقسیم می گردند، که بر فرض که استنباط شود شوراها صلاحیت محلی وضع عوارض را دارند، از آنجا که هیأت محترم عمومی به نحو قاطع فعالیت بانکها را محلی دانسته لذا وضع هر گونه عوارض به علت این که سالبه به انتفاء موضوع می باشد موضوعیت ندارد. 2- نامه شماره 23/12/1378-م/3530 وزیر امور اقتصادی و دارایی وقت و نامه شماره 785073-م/22/6/1378 معاون حقوقی و امور مجلس ریاست جمهوری و نامه شماره 8/7/1378-54840 وزیر کشور وقت، مورد استناد در رأی هیأت عمومی دیوان عدالت اداری همگی مشعر بر عدم تسری عوارض کسب و پیشه به بانکها و عوارض مشابه می باشد. 3-

وحدت ملاک رأی شماره 344-21/4/1388 هیأت عمومی دیوان عدالت اداری مضبوط در پرونده کلاسه 87/291 که از نظر موضوع و محتوی با مبحث عنه کاملاً انطباق دارد. " در پی اخطار رفع نقصی که در اجرای ماده 81 قانون دیوان عدالت اداری مصوب سال 1392 برای شاکی ارسال شده بود، پاسخ داده است که: " هیأت محترم عمومی دیوان عدالت اداری سلام علیکم با صلوات بر محمد و آل محمد و با احترام، بازگشت به اخطار دفتر محترم دیوان مبنی بر تعیین دقیق قسمتهایی از مصوبات شورای شهر که تقاضای ابطال آنها شده است، به استحضار می رساند: 1- بند دوم ماده واحده در خصوص عوارض کسب و پیشه در شهر تهران مصوبه شماره 21031-609-160 که مقرر می دارد: (2- عوارض پایه شعب بانکها و موسسات مالی و اعتباری در گروه دفاتر به مبلغ 000/100 ریال تعیین و همچنین ضریب منطقه ای به شرح جداول و فرمول ذیل در موارد مذکور اعمال گردد) مورد تقاضای ابطال این بانک می باشد. 2- اطلاق و عموم مصوبه شماره 16725-460-160 در خصوص عوارض تابلوهای منصوب در شهر تهران که در ماده واحده به نحو اطلاق و عموم مقرر می دارد: (... به شهرداری تهران اجازه داده می شود نسبت به اخذ عوارض از کلیه تابلوهای منصوب در شهر تهران ماهانه به ازای هر متر ... ریال به شرح جدول ذیل اقدام نماید.) و در تبصره هشتم (8) هنگام بحث از مستثنیات این عوارض، بحثی از بانکها به میان نمی آید، آن گونه که مقرر می دارد: (تابلوهای معرفی پزشکان، وکلای دادگستری، ناشرین و فروشندگان کتاب و نشریات و مطبوعات و موسسات فرهنگی، ورزشی و هنری در صورتی که کالای خاصی را تبلیغ نکرده باشند از شمول این مصوبه معاف می باشند) و همچنین اطلاق و عموم سایر مصوباتی که پیوست دادخواست بوده مورد تقاضای ابطال این بانک می باشند. در این موارد، همان گونه که مستحضری نیازمند این است که هیأت محترم، بانکها را از شمول این مصوبه خارج کند و باید گفت در این موارد آنچه خواسته این بانک جهت ابطال است کلیت یا بخش خاصی از مصوبه نمی باشد بلکه آنچه قابل درخواست می باشد تقیید یا تخصیص آن می باشد. به عبارتی در این موارد هیأت محترم بایستی از دامنه شمول این مصوبات بکاهد، هر چند عده ای از صاحب نظران این مورد را هم از موارد ابطال جری مصوبه می دانند. باید گفت تقیید و تخصیص زدن بر اطلاق و عموم قوانین و مقررات و مصوبات، امر مرسوم می باشد، چنانکه گاهی اطلاق و عموم قانونی بر خلاف شرع یا قانون اساسی باشد، شورای محترم نگهبان اطلاق و عموم آن را باطل می کند نه خود قانون را. به نظر می رسد با توجه به صلاحیت عام هیأت محترم عمومی دیوان عدالت اداری در ابطال مصوبات، ابطال اطلاق و عمومی یک مصوبه و تقیید و تخصیص زدن بر آن هم در صلاحیت دیوان محترم می باشد و گرنه راه احقاق حق بر شاکی در این موارد بسته می شود." در پاسخ به شکایت مذکور، رئیس شورای اسلامی شهر تهران به موجب لایحه شماره 160/6751-2/6/1390 توضیح داده است: " ریاست محترم هیأت عمومی دیوان عدالت اداری موضوع: پرونده کلاسه 9009980900024395 سلام علیکم: احتراماً، عطف به پرونده کلاسه 9009980900024395 موضوع مکاتبه مورخ 15/5/1390 مدیریت محترم دفتر هیأت عمومی دیوان عدالت اداری ثبت شده به شماره 19-6218/160-5/1390 در دبیرخانه شورای اسلامی شهر تهران در خصوص ارسال نسخه دوم دادخواست بانک انصار با وکالت آقای پیمان نجفی به خواسته « ابطال مصوبات پیوستی شورای اسلامی شهر تهران دائر بر وضع عوارض بر بانکها به شماره 160-460-16725، 160-604-20499، 160-607-2150، 160-701-21154، 160-609-21031 و تقاضای صدور دستور موقت حسب ماده 25 قانون دیوان عدالت اداری مبنی بر توقف اخذ عوارض تابلو و عوارض سرقفی و حق کسب و پیشه و تجارت توسط شهرداری تهران و سازمانهای تابعه از بانک انصار بالاخص عوارض درخواستی

سازمان زیباسازی شهر تهران به دلالت نامه پیوستی 16/1/1390-1933176 اصداری آن سازمان محترم» مراتب ذیل را در رد خواسته مشارالیه به استحضار می‌رساند: 1- مستندات قانونی: 1-1- همان گونه که مستحضرید، حسب مندرجات بند 16 ماده 71 قانون تشکیلات، وظایف و انتخابات شورای اسلامی کشور و انتخاب شهرداران مصوب 1/3/1375 و اصلاحات بعدی آن، «تصویب لوایح برقراری یا لغو عوارض شهر و همچنین تغییر نوع و میزان آن» در صلاحیت شورای اسلامی شهر است. 1-2- همان گونه که مستحضرید بر مبنای تبصره 1 ذیل ماده 50 قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب 1387، وضع عوارض محلی که تکلیف آنها در این قانون مشخص نشده بر عهده شورای اسلامی شهر و بخش است. 1-3- همچنین در زمان تصویب مصوبه مورد بحث، بر مبنای مفهوم مخالف ماده 5 قانون اصلاح موادی از قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و چگونگی برقراری و وصول عوارض و سایر وجوه از تولیدکنندگان کالا، ارائه دهندگان خدمات و کالاهای وارداتی مصوب 22/10/1388 معروف به قانون تجمیع عوارض و منطوق تبصره 1 آن که بهترین دلیل بر وجود این مفهوم مخالف می‌باشد، وضع عوارض برای عناوینی که در ماده 4 این قانون تکلیف آن روشن نگردیده بود به عهده شورای اسلامی شهر تهران قرار داده شده بود. بند «ب» ماده 1 و ماده 16 آیین نامه اجرایی قانون تجمیع عوارض مصوب 28/12/1381 هیأت وزیران مندرج در روزنامه رسمی شماره 16927-23/1/1382 نیز به وضوح موید پیش بینی صلاحیت شوراهای اسلامی شهرها در وضع این گونه عوارض بوده است. 2- مندرجات دادخواست تقدیمی بانک انصار: قسمت اول: در خصوص مندرجات بند 1 نامه ضمیمه دادخواست بانک انصار به استحضار می‌رساند: وکیل محترم در نامه ضمیمه توضیحی ارائه نداده اند اما در نامه مدیرعامل بانک انصار مطالبی درج شده که پاسخ آنها به شرح ذیل تقدیم حضور می‌گردد: 1-2- بر مبنای ماده 52 قانون مالیات بر ارزش افزوده، کلیه قوانین و مقررات خاص و عام مغایر این قانون لغو گردیده است. علاوه بر آن، شورای اسلامی شهر بر مبنای تبصره 1 ماده 50 این قانون، صالح به وضع عوارض محلی شناخته شده است. 2-2- صرف نظر از نسخ مقررات مندرج در قانون تجمیع عوارض که با قانون مالیات بر ارزش افزوده مغایر است و همچنین سایر قوانین و مقررات مغایر با آن، به استحضار می‌رساند بند «ب» ماده 1 آیین نامه اجرایی قانون تجمیع عوارض، تعیین کننده صلاحیت شوراهای اسلامی برای وضع عوارض محلی است. 2-3- حسب ادعای مدیرعامل محترم بانک انصار، رأی شماره 344-30/4/1388 و رأی شماره 2-6/1/1389 هیأت محترم عمومی دیوان عدالت اداری، فعالیت شعب بانکها را غیر محلی محسوب نموده است. همان گونه که مستحضرید آراء یاد شده بر این مبنی صادر شده اند: «... حوزه فعالیت بانکها و شعب آنها در نقاط مختلف کشور بوده و محلی تلقی نمی‌شود...». با توجه به مندرجات آراء صادره اخیرالذکر ذیلأ به استحضار می‌رساند: 1-2-3- مبنای وضع عوارض کسب و پیشه برای شعب بانکها توسط شوراهای اسلامی شهرها، فعالیت‌های محلی آنها نمی‌باشد. بلکه وضع این عوارض با ملاحظه محل استقرار شعب در حوزه جغرافیایی محل است. 2-3-2- در وضعیت امروز، فعالیت‌های اقتصادی تمامی مشاغل حتی خواربار فروشیهای کوچک محلی ممکن است در ارتباط با تولید کنندگان و مصرف کنندگان غیر محلی باشد. این فروشندگان خرده پای محلی نیز جهت تامین نیازهای افراد محله ناچار هستند کالاهای خود را از مبادی تولیدی داخلی که در اقصی نقاط کشور قرار دارند تهیه نمایند. در مواردی نیز ممکن است کالای آنها از جمله کالاهای وارداتی که در کشورهای خارجی تولید می‌گردد باشد. از سوی دیگر، ممکن است اشخاص عبوری از این فروشنده های محلی اجناسی خریداری نمایند که با خود به خارج از محل فروش آنها برده و نهایتاً استفاده نمایند.

بنابراین ملاحظه می فرمایید اگر به این شکل فعالیتهای صاحبان حرف مورد ملاحظه قرار گیرند، هیچ شغلی مشمول عوارض محلی نمی شود. 3-3-2- علاوه بر مراتب معروضه، شوراهای اسلامی شهرها زمانی نمی توانند برای شعب بانکها وضع عوارض محلی نمایند که قانونگذار برای فعالیت آنها عوارض محلی یا ملی پیش بینی نموده باشد. در غیر این صورت، بر مبنای مستندات قانونی مندرج در بند 1 این لایحه، شوراهای اسلامی شهرها در خصوص مورد، مجاز به وضع عوارض محلی می باشند. با توجه به مراتب معروضه فوق، شورای اسلامی شهر تهران از هیأت محترم عمومی دیوان عدالت اداری استدعا دارد در صورت صحت ادعای بانک مبنی بر غیر محلی محسوب شدن فعالیت شعب بانکها از نظر هیأت محترم عمومی دیوان عدالت اداری، این مرجع عالی، در آراء 1388-344/30 و 1389-2/16/1 خود تجدیدنظر فرمایند و وضع عوارض کسب و پیشه از سوی شورای اسلامی شهر تهران برای شعب بانکها را بر مبنای قوانین و مقررات جاری مجاز اعلام نمایند. قسمت دوم: در خصوص مندرجات بند 2 نامه ضمیمه دادخواست بانک انصار به استحضار می رساند: مصوبه مورد اعتراض در دو مرحله در تاریخ 1385/4/13 و 1385/5/10 مورد اصلاح و بازنگری قرار گرفته و نقائص آن پس از اعتراض فرمانداری محترم تهران برطرف گردیده است. با توجه به مراتب معروضه فوق، رد شکایت موضوع دادخواست تقدیمی مورد استدعاست.

در اجرای حکم مقرر در ماده 84 قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب 1392 پرونده در هیأت تخصصی مربوط مطرح می شود و هیأت تخصصی عمران، شهرسازی و اسناد دیوان عدالت اداری به موجب دادنامه شماره 1394-311/23/8 رأی به رد شکایت از مصوبه های شماره 1383-160-607-2150/7/11، 1383-160-604-20499/11/11 صادر می کند و رأی مذکور به لحاظ عدم اعتراض از سوی رئیس دیوان عدالت اداری و یا حداقل 10 نفر از قضات دیوان عدالت اداری قطعیت یافت. متن مصوبات مورد اعتراض که قابل طرح در هیأت عمومی تشخیص شده به قرار زیر است: " الف- مصوبه شماره 1383-160-607-2150 مورخ 1383/7/11: متن مصوبه تثبیت نرخ عوارض شهرداری تهران در سال 1384 (مشمول بر ماده واحده) مصوب یکصد و بیست و چهارمین جلسه رسمی- علنی- فوق العاده شورای اسلامی شهر تهران (دوره دوم) به تاریخ سه شنبه بیست و نهم دی ماه سال 1383 (1/124/83/2) ماده واحده: شهرداری تهران موظف است کلیه عوارض محلی دریافتی در بخشهای گوناگون برای سال 1384 را معادل عوارض مصوب سال 1383 قرار دهد. ضروری است آثار این تصمیم در بودجه پیشنهادی سال 1384 لحاظ گردد و مدیریت منابع به گونه ای اعمال شود که کاهش احتمالی ناشی از این تصمیم از محل صرفه جوئی ها و منابع درآمدی مولد و مثبت دیگر تامین گردد. تبصره اول (1): در تابلوهایی که با استفاده از زبان بیگانه به طور کلی و یا جزئی تهیه و نصب می شوند می باید مقررات مصوب شورای فرهنگی عمومی دقیقاً مرئی گردد. تبصره دوم (2): هر گونه اخذ عوارض از فضاها و معابر مربوط به تبلیغات محیطی عمومی در مناطق بیست و دو گانه شهر تهران و حریم آنها می باید بر اساس مصوبه « ساماندهی تبلیغات محیطی و شهری در تهران » (تصویبی در هفتادمین جلسه رسمی- علنی- فوق العاده شورای اسلامی شهر تهران به تاریخ 1382/3/12- ابلاغی به شماره 1383/527/5127-29/3 و متن مصوبه اصلاحی آن، تصویبی در نود و دومین جلسه رسمی- علنی- فوق العاده شورای اسلامی شهر تهران به تاریخ 1383/5/27- ابلاغی به شماره 1383/565/11271-8/6) می باید از طریق سازمان زیباسازی شهرداری تهران صورت پذیرد. تبصره سوم (3): شهرداری تهران موظف است لایحه تعیین عوارض جدید جهت فضاها و معابری که قابل استفاده جهت تبلیغات عمومی شهری می باشند و در جداول مصوب پیش بینی و لحاظ نشده اند را تهیه و جهت تصویب به شورای

اسلامی شهر تهران ارائه نماید. ب: مصوبه شماره 160-604-20499 مورخ 11/11/1383 متن مصوبه (اصلاحیه مصوبه « اخذ عوارض از تابلوهای منصوب در شهر تهران » تصویبی در چهل و پنجمین جلسه رسمی - علنی- فوق العاده شورای اسلامی شهر تهران (دوره دوم) به تاریخ 12/11/1382 - ابلاغی به شماره 160-16725/460 - 12/11/1382 (مشمتمل بر ماده واحده و سه تبصره ذیل آن)) مصوب یکصد و بیست و چهارمین جلسه رسمی- علنی- فوق العاده شورای اسلامی شهر تهران (دوره دوم) به تاریخ سه شنبه بیست و نهم دی ماه سال 1383 (4/124/83/2) ماده واحده: به منظور حمایت از خدمات و کالاهای تولیدی داخلی و جلوگیری از هجوم تبلیغاتی کالاهای وارداتی، تبصره هفتم ذیل ماده واحده مصوبه « مجوز اخذ عوارض از تابلوهای منصوب در شهر تهران » تصویبی در چهل و پنجمین جلسه رسمی- علنی- فوق العاده شورای اسلامی شهر تهران (دوره دوم) به تاریخ 12/11/1382 - ابلاغی به شماره 160-16725/460 - 12/11/1382 به شرح ذیل اصلاح می شود: تبصره هفتم(7): عوارض تابلوهای تبلیغاتی کالاهای خارجی صد در صد (100%) بیشتر از نصابهای تعیین شده در جدول موضوع ماده واحده این مصوبه تعیین می شود. ج: متن مصوبه شماره 160-609-21031 مورخ 11/11/1383: متن مصوبه اصلاحیه تکمیلی عوارض کسب و پیشه در شهر تهران (مشمتمل بر ماده واحده) مصوب یکصد و بیست و چهارمین جلسه رسمی -علنی- فوق العاده شورای اسلامی شهر تهران (دوره دوم) به تاریخ سه شنبه بیست و نهم دی ماه (4/124/83/2) ماده واحده: پیرو اصلاحیه مصوبه عوارض کسب و پیشه در شهر تهران تصویبی جلسه چهل و سوم به تاریخ 5/11/1382 شورای اسلامی شهر تهران - ابلاغی به شماره 160-16599/445/160 به تاریخ 8/11/1382 و به استناد تبصره یکم (1) ذیل ماده پنجم (5) قانون اصلاح موادی از قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و چگونگی برقراری و وصول عوارض و سایر وجوه از تولیدکنندگان کالا، ارائه دهندگان خدمات و کالاهای وارداتی مصوب 22/10/1381 مجلس شورای اسلامی ایران که به تاریخ 25/10/1381 تایید شورای نگهبان قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران رسیده و ابلاغ شده است به شهرداری تهران اجازه داده می شود که از ابتدای سال 1384 عوارض کسب و پیشه را به شرح زیر وصول نماید: 1- در مورد گروهها و مشاغلی که در جدول ضریب منطقه ای آنها عبارت «ندارد» درج گردیده است عبارت مذکور را حذف و نسبت به وصول عوارض اماکن و مشاغل در شهر تهران تصویبی در پنجاه و هفتمین جلسه رسمی-علنی دوره اول شورای اسلامی شهر تهران به تاریخ 17/12/1378- ابلاغی به شماره 160-17965/162/160 و 14/9/1379 و اصلاحیه مصوبه یکصد و هفتاد و نهمین جلسه علنی رسمی- عادی شورای اسلامی شهر تهران به تاریخ 2/8/1380 اقدام نماید. 2- عوارض پایه شعب بانکها و موسسات مالی و اعتباری در گروه دفاتر به مبلغ 000/100 ریال تعیین و همچنین ضریب منطقه ای به شرح جداول و فرمول ذیل در موارد مذکور اعمال گردد. حداقل مساحت = F ضریب منطقه ای = K عوارض ماهیانه = P عوارض پایه = H کل مساحت = M جدول شماره (1) ردیف موقعیت عرض گذر ملاک عمل (a) به متر 1 K مناطق 1-8 $15 < a \leq 2$ 2 $15 < a \leq 6$ مناطق 12 $15 < a \leq 3$ 3 $15 < a \leq 10$ مناطق 21 و 22 $15 < a \leq 5$ 4 سایر مناطق $15 < a \leq 7$ 5 $15 < a \leq 6$ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ 7/2/1395 با حضور رئیس و معاونین دیوان عدالت اداری و رؤسا و مستشاران و دادرسان شعب دیوان تشکیل شد و پس از بحث و بررسی با اکثریت آراء به شرح زیر به صدور رأی مبادرت کرده است. رأی هیأت عمومی مطابق بند 16 از ماده 71 قانون تشکیلات، وظایف و انتخابات شوراهای اسلامی کشور و انتخاب شهرداران مصوب سال 1375 با اصلاحات بعدی مقرر شده تصویب لوایح برقراری یا لغو عوارض شهر و همچنین تغییر نوع و میزان آن با در نظر گرفتن سیاست عمومی

دولت که از سوی وزارت کشور اعلام می شود از جمله وظایف شورای اسلامی شهرها است. حکم مقرر در تبصره 1 ماده 5 قانون اصلاح موادی از قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و چگونگی برقراری وصول عوارض و سایر وجوه از تولید کنندگان کالا، ارائه دهندگان خدمات و کالاهای وارداتی مصوب 1381 و تبصره ماده 50 قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب 1387 نیز دلالت بر آن دارد که شوراهای اسلامی شهر برای تصویب عوارض محلی جدید و یا افزایش نرخ هر یک از عوارض محلی با رعایت شرایط و ضوابط مربوط صلاحیت دارند. نظر به این که حوزه فعالیت بانکها و شعب مختلف آنها در نقاط مختلف کشور بوده و محلی تلقی نمی شوند، بنابراین عمومیت مصوبات شماره 160-460-16725 مورخ 12/11/1382 و 160-701-21154 مورخ 21/12/1384 شورای اسلامی شهر تهران مبنی بر تعیین عوارض تابلو و کسب و پیشه بانکها، همچنین بند 2 مصوبه شماره 160-609-21031 مورخ 11/11/1383 شورای مذکور مبنی بر تعیین عوارض پایه شعب بانکها و موسسات مالی و اعتباری خلاف قانون و خارج از حدود اختیارات شورای اسلامی شهر تهران تشخیص داده می شود و به استناد بند 1 ماده 12 و ماده 88 قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال 1392 ابطال می شود./ محمدکاظم بهرامی رئیس هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

تاریخ: ۱۳۸۸

شماره:

پیوست:

بسمه تعالی
فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَى أَنْ تَعْدِلُوا
دادنامه

شماره دادنامه: ۱۷۰۱

کلاس پرونده: ۲۷۶۹/۲۸/۸۴

تاریخ: ۸۴/۱۱/۲۵

مرجع رسیدگی: شعبه ۲۸ دیوان عدالت اداری

شاکی:

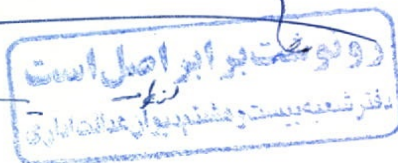
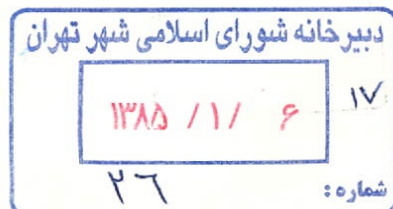
طرف شکایت: شورای اسلامی شهر تهران ۲- شهرداری منطقه ۸ تهران
موضوع شکایت و خواسته: صدور دستور موقت ناشی از اخذ عوارض از تابلوها موضوع مصوبه شماره ۴۵-۸۲/۱۱/۱۲ شورای اسلامی شهر تهران
گردشکار: شاکی در تاریخ ۸۴/۱۱/۱۸ دادخواستی بخواسته فوق ثبت شده به کلاس عمومی ۹۴۰۷۵ دیوان عدالت اداری بدیوان تسلیم و نوشته است: اجرای اخذ عوارض از تابلوها موضوع مصوبه شماره ۴۵-۸۲/۱۱/۱۲ شورای اسلامی شهر تهران موجب ورود خسارت و اضرار اینجانب می گردد تقاضای رسیدگی و صدور دستور موقت مبنی بر توقیف عملیات اجرائی تا تعیین تکلیف قطعی شکایت را نموده است که دادخواست پس از ثبت باین شعبه ارجاع گردیده شعبه بتاریخ فوق جهت رسیدگی پیرونده مارالذکر تشکیل و پس از بررسی محتویات پرونده ختم رسیدگی اعلام و بشرح آتی اتخاذ تصمیم می نماید.

قرار دیوان

با توجه به سوابق و مدارک موجود نظر به اینکه اجرای اخذ عوارض از تابلوها موضوع مصوبه شماره ۴۵-۸۲/۱۱/۱۲ شورای اسلامی شهر تهران موجب خسارت به شاکی می گردد بنحویکه جبران آن در آتیه متعسر خواهد بود و ضرورت و فوریت صدور دستور موقت محرز است لذا بتجویز تبصره ذیل ماده ۱ قانون الحاق ۵ تبصره به مواد ۱۵ و ۱۸ و ۱۹ قانون دیوان عدالت اداری مصوب ۷۲/۲/۲۶ مجلس شورای اسلامی دستور موقت مبنی بر توقیف عملیات اجرائی موضوع اخذ عوارض مورخه ۸۴/۱۱/۱۶ تابلوی مشاغل بلوک ۲۶۴۱۱ نسبت به شاکی تا تعیین تکلیف قطعی شکایت صادر و اعلام می گردد. قرار صادره قطعی است. ۱۰۰/.

رئیس شعبه ۲۸ دیوان عدالت اداری

بوجارپور

لج سند
نویس
صحت و فتنه
عسکری
نویس

بسمه تعالی
فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَى أَنْ تَعْدِلُوا
دادنامه

شماره داد نامه: ۱۲۴۸

کلاس پرونده: ۱۷۴۶/۳۰/۸۴

تاریخ رسیدگی: ۸۵/۷/۲۹

مرجع رسیدگی: شعبه ۳۰ دیوان عدالت اداری

شاکی:

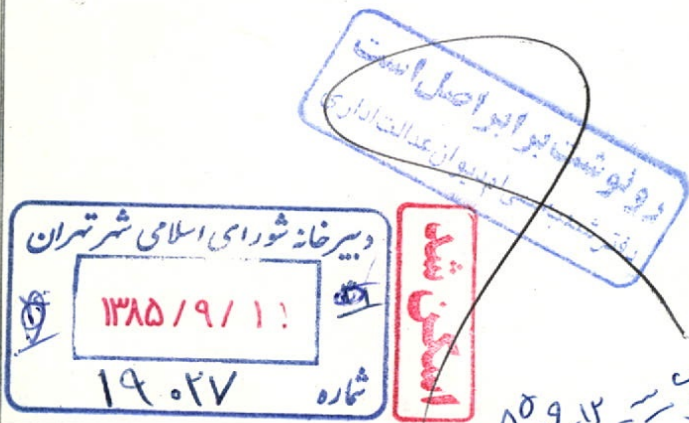
طرف شکایت: ۱- شورای اسلامی شهر تهران ۲- شهرداری منطقه ۸ تهران
خواسته: لغو مصوبه شماره ۴۵ مورخ ۸۲/۱۱/۱۲ شورای اسلامی شهر تهران
گرددشکار: شاکی دادخواستی بطرفیت خوانده و بخواسته فوق الذکر بدیوان عمومی عدالت اداری تقدیم که پس از ثبت به کلاس عمومی شماره ۹۸۳۰۲ و ارجاع آن به این شعبه و پس از انجام تبادل لوائح جلسه شعبه ۳۰ بتصدی امضاء کننده زیر تشکیل و پرونده متشکله تحت رسیدگی قرار دارد که باملاحظه مندرجات دادخواست شاکی و پاسخ طرف شکایت بشماره ۱۳۶۰-۸۵/۷/۴ ثبت دفتر شعبه محتویات پرونده ختم رسیدگی اعلام و بشرح آتی مبادرت بصدر قرار مینماید.

رای دیوان

درخصوص شکایت [] علیه شورای اسلامی شهر تهران و شهرداری منطقه ۸ تهران بخواسته لغو مصوبه شماره ۴۵-۸۲/۱۱/۱۲ شورای اسلامی شهر تهران، بشرح مفاد دادخواست و مستندات و مدارک تقدیمی، توجهاً به اینکه ایراد و اعتراض موثر و موجهی که موجب نقض رای معترض عنه گردد ابراز و اقامه نگردیده است و رای اصداری هیچگونه مابینت و مغایرتی با موازین قانونی ندارد و تمسک شاکی به موارد اعلامی فاقد ادله اثباتی است. لذا با توجه به مراتب فوق و با عنایت به اینکه تخلفی از قوانین که موجب تضییع حقوقی شاکی باشد مشهود نیست علیهذا دعوی مطروحه غیر وارد تشخیص و حکم به رد شکایت صادر و اعلام میگردد. رای صادره ظرف مهلت ۲۰ روز پس از ابلاغ قابل اعتراض در شعب محترم تجدید نظر دیوان عدالت اداری می باشد. ۱۰۸/.

رئیس شعبه ۳۰ دیوان عدالت اداری

حسین پور جویباری

مهر و امضاء
رئیس شعبه ۳۰
۸۵/۹/۱۴